

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Co/4/2014
Identifikačné číslo spisu:	7109221441
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7109221441.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu A. F., bytom L., zastúpeného JUDr. Silviou Sovovou, advokátkou so sídlom Diamantová 10, 040 01 Košice, adresa pre doručovanie Žižkova 6, 040 01 Košice, proti žalovanému Lesy Jasov, s.r.o., so sídlom Podzámok 166/28, 044 23 Jasov, IČO: 31 695 868, zastúpenému JUDr. Ing. Deziderom Jančíkom, advokátom so sídlom Hlavná 119, 040 01 Košice, o obnovu konania, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 36 C 398/2009, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 7. júna 2013 sp. zn. 11 Co 231/2012, takto

rozhodol:

Konanie o odvolaní z a s t a v u j e .

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie alebo súd prvého stupňa“) uznesením z 3.5.2011 č. k. 36 C 398/2009-86 povolil obnovu konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 12 C 189/2008 a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie 6. septembra 2011 spolu so žiadosťou o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania. Súd prvej inštancie uznesením zo 7. septembra 2011 č. k. 36 C 398/2009-97 zamietol návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 4. októbra 2011. O odvolaní žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie o povolení obnovy konania z 3. mája 2011 č. k. 36 C 398/2009-86 rozhodoval Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (ďalej aj „odvolací súd“), ktorý uznesením z 30. marca 2012 č. k. 2 Co 320/2011-108 odvolanie žalobcu odmietol ako oneskorene podané v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Toto uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 4. mája 2012. Žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne, advokátky JUDr. Silvie Sovovej, podal na súd prvej inštancie 23. mája 2012 žiadosť o „právne účinné doručenie Uznesenia OS KE I. zo dňa 3.5.2011 č. k. 36C/398/2009.“ Po doručení uvedeného uznesenia právnej zástupkyňi žalobcu 4. júna 2012 táto podala za žalobcu 13. júna 2012 odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o povolení obnovy konania z 3. mája 2011 č. k. 36 C 389/2009-86.

3. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením zo 7. júna 2013 sp. zn. 11 Co 231/2012 zastavil odvolacie konanie a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že je zrejmé, že o odvolaní žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie už bolo odvolacím súdom rozhodnuté, a to uznesením z 30. marca 2012 sp. zn. 2 Co 320/2011, a preto je tu prekážka, pre ktorú sa už teraz podaným odvolaním žalobcu nemôže vecne zaoberať, ale konanie musí zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok konania (prekážku rozsúdenej veci).

4. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca odvolanie 27. novembra 2013. Uviedol, že v prípade, kedy Krajský súd v Košiciach zastavil odvolacie konanie z dôvodu oneskoreného podania odvolania, nekonal ako odvolací súd, ale rozhodnutie o zastavení odvolacieho konania vydal ako súd prvej inštancie. Vzhľadom na to je podľa žalobcu poučenie odvolacieho súdu o nemožnosti podať odvolanie nesprávne.

5. Odvolanie žalobcu bolo podané do 30. júna 2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Odvolanie je procesný úkon strany, ktorým prejavila vôľu dosiahnuť účinok spočívajúci v uskutočnení odvolacieho prieskumu. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), skúmajúc, či podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyvolalo odvolanie žalobcu tento účinok, konštatuje, že odvolaním bolo možné napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa. V danom prípade bolo odvolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu; najvyšší súd nebol funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu odvolacieho súdu (§ 9 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 10 ods. 1 a 2 O.s.p.). I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypocítaval procesné podmienky konania, možno z neho vyvodiť, že procesné podmienky sú take vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v prvej hlave prvej časti). Na strane súdu k podmienkam konania paria take jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, z úpravy ktorej vyplýva, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

7. Podľa § 201 O.s.p. účastník mohol napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyľučoval. Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodovali o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov. Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhodoval najvyšší súd. Citované zákonné ustanovenia upravovali funkčnú príslušnosť najvyššieho súdu tak, že tento súd bol príslušný rozhodovať o odvolaniach vtedy, ak odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu krajskeho súdu ako súdu prvého stupňa. Spôsobilým predmetom odvolacieho konania boli teda len rozhodnutia súdu prvého stupňa.

8. Rozhodnutie Krajskeho súdu v Košiciach z 30. marca 2012 sp. zn. 2 Co 320/2011 o odmietnutí odvolania ako oneskorene podaného, nie je rozhodnutím krajskeho súdu ako súdu prvého stupňa, ale jedná sa o rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Rovnako tak rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo 7. júna 2013, ktorým bolo odvolacie konanie zastavené pre prekážku rozsúdenej veci, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale jedná sa o rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu teda neobsahuje (neuvažda) chybné poučenie o nepripustnosti odvolania proti tomuto rozhodnutiu.

9. Žalobca napadol uznesenie odvolacieho súdu zo 7. júna 2013 sp. zn. 11 Co 231/2012 odvolaním,

avšak funkčnosť príslušnosti najvyššieho súdu na rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku nebola daná z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané krajským súdom ako súdom prvého stupňa, ale ako súdom odvolacím.

10. Nedostatok funkčnej príslušnosti znamenal neodstrániteľnú absenciu podmienky konania, preto najvyšší súd v podobných prípadoch konania zastavoval podľa § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. (viď napríklad uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Co 4/2004). Podaním odvolania žalobcu preto nenastal ním sledovaný účinok, ktorý by v zmysle § 470 ods. 2 CSP zostal zachovaný aj po 1. júli 2016.

11. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že riadny opravný prostriedok žalobcu (odvolanie), nevyvolal podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 procesné účinky, ktoré by najvyššiemu súdu umožňovali uskutočniť na ich základe meritórny prieskum. Dovolací súd preto konanie o odvolaní žalobcu zastavil podľa § 161 ods. 2 CSP.

12. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie vo veci samej prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

14. Rozhodnutie v časti týkajúcej sa výroku trov odvolacieho konania prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.